

La guerra del camp

Allò que semblava impossible s'ha produït. AVA, Jóvenes Agricultores i Unió de Llauradors, la dreta i l'esquerra del sindicalisme del camp, es reunien la setmana passada a València per protestar per la política agrària del govern.

A. Robles

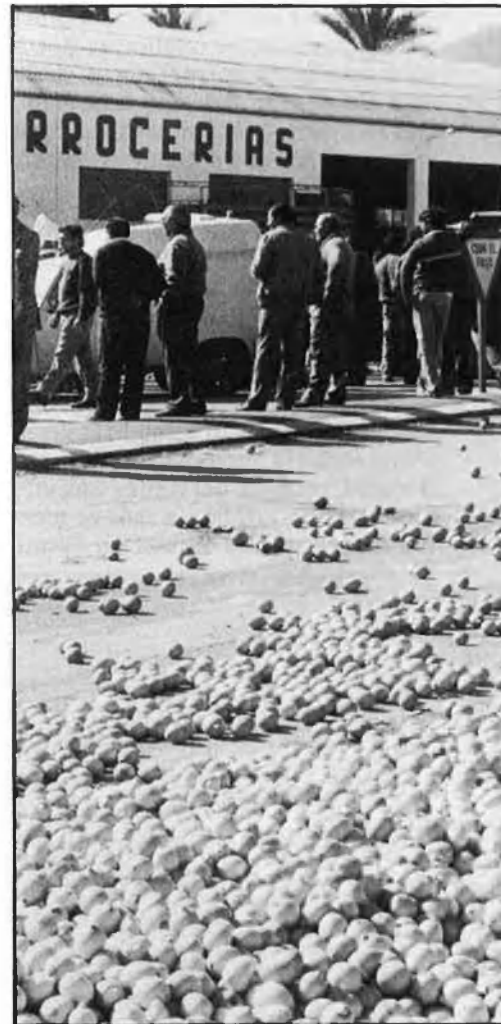
Molt greu deu ser el que passa al camp perquè els sindicats, els de dretes i els d'esquerres, salvant les seues diferències, hagen aconseguit de reunir-se en un front comú per a protestar per la política agrària del govern de Madrid. Al País Valencià, vora 10.000 persones participaren al llarg de la setmana passada amb talls de carreteres, llançament de verdures i en una presència massiva de tractors en les vies en contra d'aquella política. Els fets, contràriament al que ha manifestat el director de l'Institut de Relacions Agràries, Jesús López Sancho, constitueixen alguna cosa més que un simple avalot. Signifiquen, com a mínim, l'existència d'un profund malestar en un sector bàsic de la nostra economia: l'agricultura. I, al país, amb l'agreujant que ha suposat l'entrada en la CEE per als cítrics.

Les protestes, reproduïdes paral·lelament arreu de l'estat, s'iniciaren a nivell de país el passat dia 25 amb talls de carreteres a Oriola i llançament de diverses tones de llimons. Van continuar el dia 26 en les localitats castellenques de Vila-real i Vinaròs, on uns dos-cents agricultors, responent a la crida de la Unió van tirar tones de taronges en la Nacional 340 i n'interromperen el trànsit durant unes quantes

hores, i culminaren a València el dia 27.

Durant aquesta darrera jornada reivindicativa, els sindicats Jóvenes Agricultores, Asociación Valenciana de Agricultores (AVA) —constituïts per grans propietaris i dominats per la dreta— i la Unió de Llauradors i Ramaders —que aplega propietaris de finques familiars i de caràcter progressista— havien acordat dur a cap talls de carreteres i llançament d'hortalisses en tres punts clau de la ciutat: la pista de Silla, la pista d'Ademús i les eixides de Barcelona i Madrid. Els talls es coordinaren de tal manera que en poques hores els accessos restaren col·lapsats.

De totes les accions, la més nombrosa i la que provocà en diversos moments certa tensió, fou la realitzada en la pista de Silla per uns 5.000 manifestants. Els talls de carretera s'havia previst que havien de ser intermitents i que havien de tenir una durada d'un quart d'hora, però els ànims exaltats d'alguns agricultors ho impediren. Enmig d'un ambient caldejat i amb una cua d'automòbils aturats que arribà a fer més de 30 km, la guàrdia civil es decidí a intervenir. Afortunadament, tot quedà en el llançament de diversos pots de fum i algunes bales de goma. No hi hagué ferits, i la guàrdia civil, que només comptava amb un reduït nombre

d'agents, optà per retirar-se'n. Al cap de poc van fer acte de presència unes furgonetes de la policia nacional que es limitaren a controlar la situació.

La manifestació es mantingué fins passada la una del migdia i el trànsit tardà moltes hores més a assolir una situació de normalitat.

Les principals reivindicacions dels

Dalt, llimons per terra en les carreteres d'Oriola. Baix, la Unió col·lapsa la pista de Silla.

IKONO

NO ÉS NOMÉS UNA
COORDINADORA

Pares pel valencià

En un debat televisat per Aitana la setmana passada, sobre l'ensenyament en valencià, només hi hagué l'assistència d'una Coordinadora, la que ataca el català. N'hi ha una altra, però.

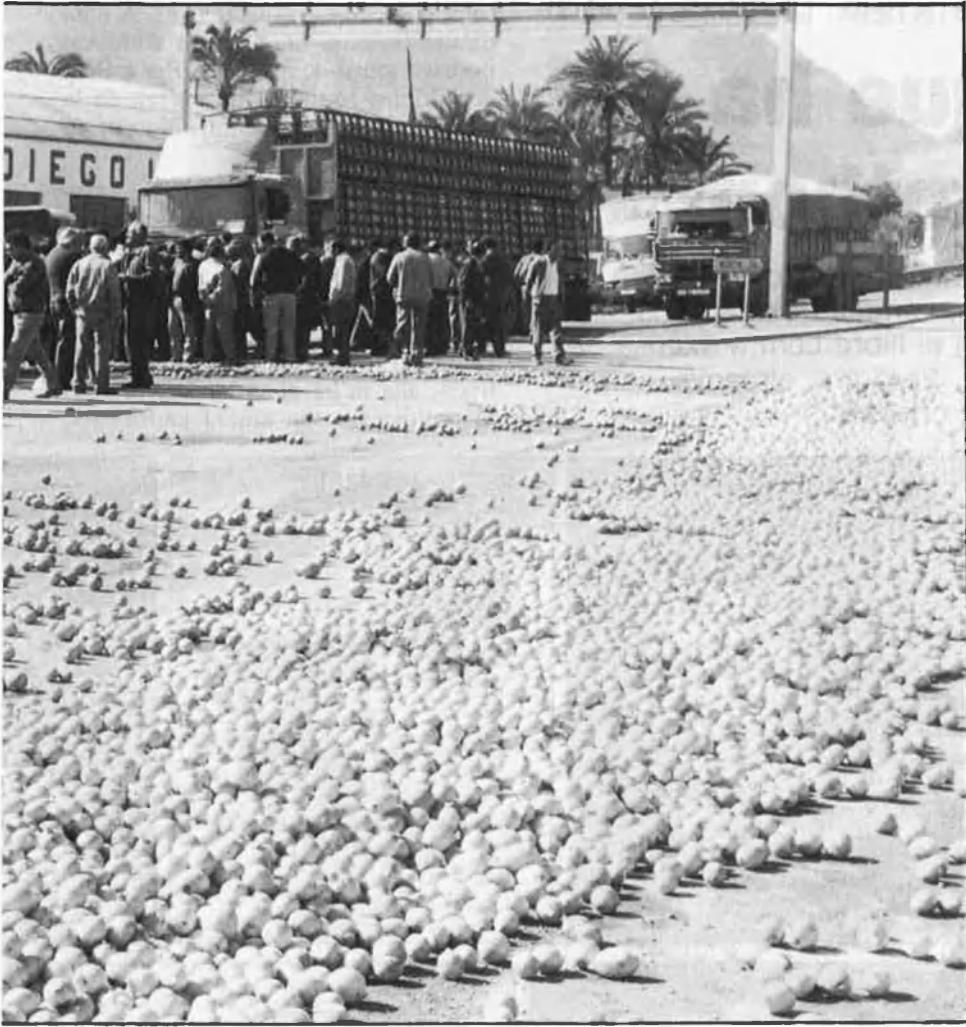
J. C.

Dissabte dia 21 de febrer es reunien a Massanassa. El 28 s'aplegaven a València i ja eren més de vuitanta pares, representants de distints col·lectius arreu de les comarques valencianes. Fins ara només havien actuat puntualment, però el moviment comença a ampliar-se i a prendre força. La Coordinadora d'Alumnes, Pares i Professors per l'Ensenyament Públic en Valencià ha encetat ja una dinàmica de protestes i de pressió davant la Conselleria de Cultura, arran de l'ordre que anul·la l'ensenyament en valencià obligatori per a les assignatures de socials i naturals en EGB.

I han denunciat, també, que les promeses realitzades des de la Conselleria tenen uns obstacles seriosos. No es pot assegurar que seran garantits els drets individuals dels pares que volen un ensenyament per als seus fills en català si les mateixes previsions de línies en aquest idioma no es compleixen. Són molts els centres —segons la Coordinadora— on no ha estat possible començar una nova línia en valencià per falta de professor, per falta d'assistència oficial. I això, enguany mateix.

El dia 28, al Col·legi de Llicenciats de València, l'ambient era tens, i reivindicatiu. El 28 de març el pròxim encontre serà a Dénia, on es començarà a dissenyar una estratègia d'acció de cara al curs vinent.

També UPV presentà una proposta formal davant la Conselleria la setmana passada. I alguns portaveus d'Acció Cultural del País Valencià han fet públic que han format un equip de quatre advocats per assessorar qualsevol sol·licitud. Igualment, Acció Cultural convocarà urgentment una assemblea de socis per tractar el tema. □

agricultors es consideren històriques per als sindicalistes. Es centren a reclamar de l'administració la liquidació de catorze pagues per als pensionistes del camp, la devolució immediata de l'impost del gasoíl, control d'importacions agràries, especialment de la dacsa, i reducció del preu dels fertilitzants per la via de liberalitzar les importacions. Al País Valencià, la Unió de Llauradors, a més, exigeix al govern central ajudes que pal·lien l'entrada en la CEE i que protegeixen l'agricultura mediterrània, descompte del 4 per cent d'IVA en la declaració anual de la renda dels agricultors, seguretat social agrària per a les cooperatives i ampliació de la base imposable de 50.000 pessetes per a limitar l'afiliació al règim especial agrari.

«Totes aquestes mesures —asseguren els agricultors de la Unió— han de ser negociades immediatament amb el Ministeri d'Agricultura, i mentre no es constitueix una mesa que afavoresca el diàleg, persistirem en les manifestacions».

Per a la Unió de Llauradors, «la situació que travessa el camp és motiva-

da pel tractat vergonyós d'adhesió a la CEE firmat pel govern de Felipe González. Es va negociar molt malament, i les claudicacions efectuades a les posicions franceses, destinades a afavorir la circulació per Europa de mercaderies d'origen magribí —àrea d'influència gal·la—, en perjudici dels productes espanyols, han provocat la nostra arribada a la situació límit».

Segons la Unió, el govern ha perdut l'oportunitat de reconvertir el camp: «Han passat quatre anys des que els socialistes arribaren al poder i mai no s'han preocupat dels mals seculars que afecten el sector. Es dediquen milers de milions a la reconversió industrial i al sanejament bancari, però l'agricultura continua sent l'últim recurs de l'economia».

«Ens sorprenen —afegeixen les mateixes fonts— la poca comprensió demostrada envers els nostres problemes per part dels nostres representants en l'administració, entre els quals el conseller d'Agricultura, Font de Mora. Potser ja no recorda quan ell mateix va participar en manifestacions semblants a les que avui s'estan produint en demanda de millores per al camp». □